

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1273

гр. Варна, 30.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на тридесети септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

като разгледа докладваното от Марин Г. Маринов Търговско дело №
20213100900150 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на общия исков процес, образувано след прекратяване на гр.д. № 391/2021 г. по описа на СГС, I-во ГО, 14-ти състав и изпращането му по подсъдност на ВОС.

По размяна на книжата: Исковата молба с вх. № 263306/12.01.2021 г., уточнена с молби с вх. №№: № 7392/19.04.2021 г., № 9773/25.05.2021 г. и № 12277/23.06.2021 г., е редовна и съдържа изискуемите реквизити и приложения. Посочени са фактите, на които ищецът основава претенциите си и са направени доказателствени искания.

Книжата са връчени надлежно на ответника. В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор исковата молба с вх. № 17774/09.09.2021 г., с който наред с възраженията срещу редовността и допустимостта на производството, са оспорени предявените искове по основание и размер и са обективирани искания по доказателствата. Релевирано е и възражение относно реда, по който следва делото да бъде разгледано, като се сочи, че ищеца няма потребителско качество по смисъла на § 13 от ДР на ЗЗП.

По допустимостта на претенциите:

Легитимацията на страните съответства на твърденията за правоотношение по договор за предоставяне на кредит от банка, с който ищцата е поела задължение за периодически заплащане на вноски за погасяване на усвоена главница, ведно с уговорени такси и лихви за ползване на заема. Актуалната легитимация на ищцата кореспондира с изложеното с качество на кредитополучател по процесния договор. Интересът му от воденето на установителен иск за нищожност на сключения между страните договор за потребителски кредит е налице, доколкото ищецът стреми да установи нищожност на договора, от който произтича вземането на ответника. По отношение на предявените осъдителни искове, съдът намира, че се явяват естествена последица за връщане на полученото по нищожен договор.

По предварителните въпроси:

Процесният кредит е отпуснат от банка и макар да е абсолютна търговска сделка, съдът намира, че следва спорът да бъде разгледан по реда на общия исков процес. Предявеният размер на вземането надхвърля 25 000 лв., което обосновава родова подсъдност на съединените искове на

окръжен съд.

Възражение срещу местната подсъдност не е предявено. Направеното с отговора възражение за търговския характер на спора съдът намира за неоснователно. Действително при направена в сайта на Търговски регистър при АВ справка се установява наличието на регистрирано ЕТ „ТСТ – Нина Христова“, което обаче не обуславя търговското качество на ищцата при сключването на договора за кредит. Като кредитополучател по процесния договор е посочена ищцата като физическо лице. В чл. 1 от договора са уговорени предмета и целта на кредита, като в ал. 1 е посочено, че банката предоставя на кредитополучателя потребителски кредит за текущи нужди. В договора липсват уговорки между страните по какъв начин ще бъдат използвани предоставените на кредитополучателя парични средства, липсва уговорка и да бъдат използвани за рефинансиране, респективно погасяване на задължение на ЕТ „ТСТ – Нина Христова“. Обстоятелството, че част от отпусната по договора сума е използвана за погасяване на задължение на ЕТ „ТСТ – Нина Христова“ не обуславя търговско качество на ищцата при сключването на процесния договор. При наличието на уговорка между страните, кредитът да бъде предоставен на ищцата за текущи нужди не следва да се държи сметка по какъв начин са разходвани средствата, доколкото това обстоятелство е предмет на лична преценка на кредитополучателя. Поради изложеното съдът намира, че възражението на ответника следва да бъде оставено без уважение, а производството да бъде разгледано по общия ред, на основание чл. 113 от ГПК.

Възражението на ответника за противоречие между изложените от ищеца факти и искането за присъждане на паричните суми е неоснователно. Предявената осъдителна претенция за сумата от 34 083,16 евро, от която лихва в размер на 33 002,21 евро, такси в размер на 739,47 евро и застраховки в размер на 341,49 евро, е индивидуализирана съобразно представените от ищцата справки/извлечения от банкова сметка. Видно от представената справка за движения по сметка (л.142 – л. 150) сумата от 33 002,21 евро се претендира за периода от 08.01.2016 г. до 08.01.2021 г., като са посочени и конкретните дати, на които са платени сумите. По отношение на сумите 739,47 евро и 341,49 евро действително ищцата не е посочила период, за който се претендират, поради което съдът приема, че се претендират като еднократно извършено плащане. Доколкото обаче не е посочена и дата, на която е извършено еднократно плащане на претендираните суми, на ищцата следва да бъдат дадени указания в едноседмичен срок до първото по делото открито съдебно заседание да наведе твърдения за дата, на която сумите 739,47 евро и 341,49 евро са заплатени, като в случай че се претендират за период, да посочи такъв, както вноските на които са заплащани.

Авансово дължимата държавна такса е внесена в държавен бюджет, съответно на цената на иска.

Представителната власт на пълномощниците на страните е надлежно учредена.

По доказателствените искания:

В исковата молба са посочени като приложение, неоспорени от ответника писмени доказателства, представляващи съглашения, в които страните са участвали, нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, договори за прехвърляне на вземания, справки от системата на ответника за движения по сметката на кредитополучателя, частна счетоводна експертиза, кореспонденция с банката и др., които съдът намира за относими и допустими.

Представените в отговора на исковата молба писмени доказателства следва да се приемат като допустими и относими. Поисканата от ответното дружество счетоводна експертиза за проверка на надлежното отразяване на размерите на задълженията по процесния договор е допустима, а събирането на това доказателство е наложително, с оглед липсата на специални знания на съда. Предметът на изследване на експертизата следва да бъде допълнен от съда във връзка с релевираните твърдения от длъжника за наличието на неравноправни клаузи и нужда от алтернативно отчитане на размерите на задълженията по процесния договор с оглед предприета защита от ответника с възражение за давност и с оглед прилагане на императивни правила по

почин на съда.

На страните следва да се укаже и необходимостта от представяне на списък на разноските, на осн. чл. 80 от ГПК.

За събиране на становище на страните и допуснатите доказателства делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, когато да бъде изслушан и окончателен устен доклад на съдията.

По тези съображения, на осн. чл. 140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА разглеждане по ОБЩИЯ РЕД предявени обективно съединени искове на длъжник за прогласяване нищожността на Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между страните в производството, както и за присъждане на суми, платени по договора при начална липса на основание, представляващи лихви, такси, застраховки, курсови валутни разлики.

ОБЯВЯВА на страните **ПРОЕКТ за устен ДОКЛАД по делото, както следва:**

Производството по делото е образувано по общия ред след прекратяване на гр.д. № 391/2021 г. по описа на СГС, I-во ГО, 14-ти състав и изпращането му по подсъдност на ВОС.

Приети са за разглеждане искове, предявени от **Н.М. Христова - Бейкър**, ЕГН *****, с адрес в гр. Варна, ул. „Георги Бакалов“, № 17, вх. 3, ет. 5, ап. 41, чрез процесуален представител адв. С.А. М. **срещу „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД**, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Околовръстен път" № 260, представлявано от М. В. и Д. Ш., действащи чрез юриск. А. Ч., като обективно съединени претенции на кредитополучател по Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., изменен с Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г., както следва:

1/ установителен иск с правно основание чл. 124, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 26, ал.1, предл. първо и трето от 33Д, вр. с чл. 143 и чл. 146, ал. 1 от 33П за прогласяване нищожността на Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк България“ АД и Н.М. Христова, изменен с Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г.;

2/ осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от 33Д за сумата от 34 083,16 евро, от която лихва в размер на 33 002,21 евро, за периода от 08.01.2016 до 08.01.2021 г., такси в размер на 739,47 евро и застраховки в размер на 341,49 евро, представляваща платена при начална липса на основание сума във връзка с Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк България“ АД и Н.М. Христова и Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г., сключени между „Бългериън Ритейл Сървисис“ АД и Н.М. Христова, ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

3/ осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от 33Д за сумата от 15 986 швейцарски франка, представляваща платена без правно основание сума по Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., за периода от 11.01.2016г. до 11.01.2021 г., представляваща разлика между размер на договорена възнаградителна лихва и заплатена в резултат на едностранно увеличение от страна на банката, ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и

4/ осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от 33Д за иск за сумата от

23 913 евро, платени без основание по Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., за периода от 11.01.2016г. до 11.01.2021 г., представляващи курсови валутни разлики, ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Насрещните страни претендират и за присъждане на разноски по делото.

-

По твърденията на страните и кои от тях се признават или са безспорни и не се нуждаят от доказване:

Страните сключили договор за потребителски кредит за текущи нужди в швейцарски франкове на 08.04.2008 г., по силата на който ответникът предоставил на ищцата сума в размер на равностойността на швейцарски франкове на 52 300 евро по курс купува за швейцарски франк към евро на „Юробанк и ЕФ Джи България“ АД (понастоящем „Юробанк България“ АД) в деня на усвояване на кредита, с краен срок на погасяване 300 месеца, считано от датата на усвояване на кредита, съгласно Приложение № 1 към договора.

За обезпечаване на вземанията на банката по предоставения кредит, в това число главница, лихви, такси, комисионни и други разноски, кредитополучателят се задължил да осигури учредяването на договорна ипотека в полза на банката, върху недвижим имот, представляващ Офис, находящ се в гр. Варна, м-ст „Свети Никола“ № 103, изграден след преустройство на бивши гараж № 1 и гараж № 2, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, съставляващо УПИ № VII – 1882, кв. 41 по плана на 21 микрорайон на гр. Варна, собственост на ипотекарния длъжник ЕТ „ТСТ – Нина Христова“.

Ищцата поела задължение да върне кредита по погасителен план, какъвто твърди, че не ѝ е бил предоставян при сключването на договора. Сочи се още, че процесният договор или отделни клаузи от него не са предоставяни на ищцата от подаването на искането за отпускане на кредит до подписването на договора, като по този начин не могла да влияе върху съдържанието на договора, а всички уговорки в него били предварително разработени от ответното дружество без възможност за промяна. Твърди, че с оглед липсата на добросъвестност от страна на банката при сключването на договора, както и наличието на неравноправни клаузи, договорът е нищожен на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, във връзка с чл. 146, ал. 1 и чл. 143 от ЗЗП. Ищцата сочи, че в договора по отношение на отпуснатата сума била посочена единствено равностойността ѝ в евро, но не и равностойността на кредита в швейцарски франкове. Твърди се още, че от договора не се установява и дата на усвояване на кредита и приложимия курс „купува“ за швейцарски франк на банката, тъй като такава информация не е посочена в Приложение № 1 към договора от 08.04.2008 г., макар и страните да са положили подписите си.

Твърди се, че ищцата е усвоила предоставената като кредит сума в евро, тъй като откритата ѝ сметка в швейцарски франка е блокирана, като сочи, че усвояването в швейцарски франка е формално, поради невъзможността за разпоредителни действия от сметката в тази валута. Твърди, че по този начин се постига неравноправие, доколкото в договора не е предвидено приложението на обективен курс или индекс, съобразно който размерът на задължението да е обективно определяем. Ищцата твърди, че в договора липсва и формула, съобразно която се изчислява базовия лихвен процент, както и че не е предвиден механизъм за едностранно увеличение на лихвения процент. Сочи се, че единствената възможност на кредитополучателя да ограничи вредите от реализирания валутен риск е чрез уговореното в чл. 21 от договора право на превалутиране на кредита, упражняването на което е обусловено от съгласието на банката. Излага се, че тази уговорка не отговаря на изискването за добросъвестност, предвид различното ниво на информираност на субектите по правоотношението, тяхната професионална подготовка и възможност на ищцата да прецени икономическите последици от сключването на договора към момента на сключването му. Твърди се нарушение на специалните изисквания на чл. 143 и чл. 144 от ЗЗП, като не е предвидена възможност за кредитополучателя за прекратяване на договора без значителна санкция. Излага се още, че в чл. 7, ал. 1 от договора липсва уговорка за конкретна падежна дата, поради което и не може да се установи падежът на всяка дължима погасителна вноска, като по този начин неоснователно ищцата се поставя в опасност от забава. С уговорки в

чл. 14, ал. 3 - 5 и чл.17 кредитополучателят дал своето неотменимо и безусловно съгласие банката да застрахова от негово име и за негова сметка предоставения като обезпечение недвижим имот, да подновява сключена застраховка, както и служебно банката да събира своите изискуеми вземания, произтичащи от или във връзка с договора от всички сметки на кредитополучателя в банката. Страните са уговорили и право на кредитора да обяви по своя преценка предсрочна изискуемост при допуснато просрочие на която и да е вноски отчасти или изцяло, като не се изисква волеизявление за упражняване на това право, а в случаите на неиздължаване на три последователни вноски предсрочната изискуемост да настъпва автоматично от падежа на последната просрочена вноска. В общите условия, включени в договора е предвидено и право на банката да прехвърли вземанията си по договора на дружества или институции от групата Eurobank EFG Group, вкл. на „Български Ритейл Сървисиз“ АД. С Договор за цесия от 12.06.2008 г. банката прехвърлила всички свои вземания по процесния договор на „Български Ритейл Сървисиз“ АД, а то от своя страна ги прехвърлило обратно на банката с Договор за цесия от 07.03.2018 г. Излага, че сключените с ответника допълнителни споразумения са с „Български Ритейл Сървисиз“ АД, като преуреждането на първоначално договорените условия по съществуващ кредит - месечните вноски, определяне на лихвата и БЛП в съответната валута, представляват преуреждане на първоначално уговорените условия по кредита, за което като банкова дейност се изисква лиценз, какъвто „Български Ритейл Сървисиз“ АД няма. Ищцата излага, че при подписването на всяко допълнително споразумение размер на главницата в швейцарски франкове не е бил посочен в съдържанието им.

Сочи се противоречие с разпоредбите на ЗПК (отм.), както и че при сключването на допълнителните споразумения с „Български Ритейл Сървисиз“ АД, приложимите погасителни планове са изпращани на ищцата впоследствие чрез имейл без възможност да се запознае със съдържанието им, както и да предвиди икономическите последици от сключването на допълнителни споразумения за реструктуриране на кредита.

Ответницата твърди, че уговарянето на отделни клаузи от договора за потребителски кредит и допълнителните споразумения към него противоречат на нормативната уредба на потребителско кредитиране. Излага, че право на банката да променя лихвен процент, съответно вноска по погасителен план без предизвестие и по неясно определени критерии, включително и по методика, която съдържа необективен компонент, определян изцяло по волята и в интерес на кредитора, без потребителя да може да съобрази поведението си с промяната, противоречат на закона и на добрите нрави.

С отговора на исковата молба ответникът изразява становище по допустимостта на предъявените искове и по тяхната неоснователност, като оспорва твърденията на ищцата. Сочи, че не е налице неопределеност на задължението, не е извършвано едностранно изменение на съдържанието на договора по отношение на валутата на кредита и преобразуването на задължение, поето в една валута, в задължение в друга валута. Твърди се, че клаузите на договора и на допълнителните споразумения са ясни и разбираеми за кредитополучателя. Страните са изразили своето съгласие за извършване на превалутиране на кредита по курс „купува“ на банката към датата на усвояването. Твърди се, че курс „купува“ на банката е бил оповестен публично, поради което и кредитополучателят може да прецени точният размер на кредита в швейцарски франкове. Сочи, че сключването на договори при определяне на променлива лихва е абсолютно допустимо, съобразно чл. 58 от ЗКИ, като единствена приложима разпоредба, доколкото по отношение на отпускането на кредити преди приемането на ЗПК (в сила от 2010 г.) приложим е бил ЗПК (отм.), от приложното поле на който изрично са изключени договорите за кредит, обезпечени с ипотека върху недвижим имот. Затова приложимият нормативен акт според ответника е ЗКИ. Ответника излага аргументи в своя защита досежно валидността на отделни клаузи от договора за потребителски кредит и сключените към него допълнителни споразумения, като твърди и че не са налице неравноправни клаузи в договора.

По отношение на претенцията за връщане на сумата в общ размер на 34 083,16 евро ответното дружество релевира възражение за изтекла в негова полза погасителна давност. Излага, че след като представлява поето от ищцата задължение, което е договорено и погасявано в швейцарски франкове, банката не дължи връщане на вземането в различна валута. Твърди се, че ищцата не се е обединила с целия претендиран размер, като част от вноските по кредита са

погасявани от нея, а друга част от трето за спора лице. По отношение на обедняването на ищцата за сумата от 15 986 швейцарски франка ответното дружество излага същите твърдения – част от сумите са изплащани от трето за спора лице. По отношение на претенцията за присъждане на сумата в размер на 23 913 евро, ответника излага твърдения за неоснователност на иска като последица от неоснователността на твърденията за наличие на неравноправни клаузи от договора, определящи отпускането на кредита във валута швейцарски франкове и погасяването му в същата валута по актуален курс към всяка падежна дата.

Твърденията на ищеца са оспорени при формиране на защитната теза на ответника, като **съдът приема за безспорни между страните следните обстоятелства:** на 08.04.2008 г. страните са сключили договор за потребителски кредит, обезпечен с договорна ипотека; на 24.04.2008 г., кредитополучателят е получил по своя сметка в швейцарски франкове в банката сумата в размер на 86 301 швейцарски франка, представляваща отпуснатият кредитен лимит; на 24.04.2008 г. сумата в размер на 1 294,52 швейцарски франка е била удържана от банката като комисионна по кредит.

По правната квалификация (чл. 148 ал. 1 т. 2 от ГПК):

Така очертаните фактически обстоятелства обуславят квалификацията на основната претенция като **установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 26, ал. 1, предл. първо и трето от ЗЗД, вр. с чл. 143 и чл. 146, ал. 1 от ЗЗП** за прогласяване нищожността на Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк България” АД и Н.М. Христова, изменен с Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г., както и осъдителни искове **с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД** за присъждане на суми, получени без правно основание, а именно: **сумата от 34 083,16 евро**, от които лихва в размер на 33 002,21 евро, такси в размер на 739,47 евро и застраховки в размер на 341,49 евро, **15 986 швейцарски франка**, представляваща разлика между размер на договорена възнаградителна лихва и заплатена в резултат на едностранно увеличение от страна на банката, **23 913 евро**, представляващи курсови валутни разлики. Предявена е и претенция за заплащане на законна лихва върху сумите от датата на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане.

Доколкото целта на кредитирането е била оповестена като текущи нужди от физически лица, потребителския характер на сделката се предполага. За потребителския кредит е налице специалната уредба в ЗПК (отм., бр. 18 от 5.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г.), поради което следва да бъде съобразено служебно от съда и за спазване на общата императивна закрила и срещу неравноправно договаряне (§ 13, т. 12 от ДР на ЗЗП). Следва да бъдат съобразени и ограниченията на чл. 3 от ЗПК (отм., бр. 18 от 5.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г.), с който е предвидено приложеното поле на закона до сключените договори за кредит. Към процесния договор са приложими действащите към момента на договарянето правила за защита на кредитополучателя като потребител и по - специално императивната закрила срещу неравноправно договаряне съгласно чл. 143, т. 3, 5, 9, 10, 11, 12, както и чл. 144, ал. 2, т. 1 и чл. 146, чл. 147 ЗЗП. Тези норми следва да бъдат съобразени служебно от съда, независимо от позоваването на страните. При издирване на точното съдържание на императивните закрилни норми, следва да се приложи и тълкуването им според духа на общностното право, доколкото ЗЗП е въведен в националното право в изпълнение на чл. 3 и чл. 6 от Директива 93/13, задължаваща страните - членки да възприемат уредба, при която включени неравноправни клаузи в договори между потребители и доставчици няма да са обвързващи за потребителя и че договорът продължава да действа за страните по останалите условия, когато може да се изпълнява и без неравноправните клаузи (такива които не са били индивидуално договорени, и въпреки изискването за добросъвестност, създават в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора). Оспорването на валидността на такива клаузи, налага съобразяване на разясненията относно приложимостта на Директива 93/13/ЕИО за критериите за значителна неравнопоставеност в задълженията на страните (C-415/11 и C 226/12), критериите за преценка на интереса на страните от запазване на договора без евентуално установени неравноправни клаузи (C-453/10 и C-397/11) и въведената забрана за допускане на изменение на договора от съда (C-

618/10 и С-488/11), закрилата на потребител, който се е договарял без да познава правата си или се въздържа от позоваване на права поради разноските, които биха произтекли от едно съдебно производство (С-473/00).

Обезщетения за забава, уговорени като неустойка (допустими според общите правила на чл. 92 ЗЗД) се ограничават както от потребителска закрила срещу неравноправно наложени на потребителя неоправдано високи обезщетения, така и общия принцип на добросъвестно договаряне в съответствие с морала, изключващ свръхпрекомерни обезщетения, неоправдани с обезщетителна, обезпечителна и санкционна функция на неустойката (според възприетите в задължителната практика критерии на ТРОСГТК 1/2009г ВКС). Твърденията на ищцата за договаряне на размера на тази лихва в противоречие с добрите нрави съдът квалифицира като позоваване на основание за нищожност по чл. 26, ал. 1 ЗЗД.

-

По доказателствената тежест и попълването на делото с доказателства:

По отношение на процесните вземания, ищцата се е позовала на неоспорените писмени доказателства, представени с исковата молба и уточняващите молби.

В тежест на ищцата е да докаже, че действително са извършени плащания в претендираните размери за всеки отделно предявен осъдителен иск, за което с исковата молба и уточняващи такива страната е представила писмени доказателства.

В тежест на ответника е да докаже индивидуалното договаряне или добросъвестно предлагане на клаузи, предоставящи право на банката да променя едностранно лихвата и таксите по кредита, както и изпълнението на задълженията му, произтичащи от императивните правила за защита на потребителите относно предоставяне на необходимата писмена информация за съдържанието на условия по кредитите, вкл. обективните критерии, въз основа на които разходите могат да се изменят; лихвения процент, изразен като годишен лихвен процент, метода за изчисляване на лихвата, както и условията, при които може да се променя лихвата до пълното погасяване на кредита и оповестяването на промени на годишния лихвен процент. За тези обстоятелства кредиторът е представил с отговора на исковата молба писмени доказателства и е релевирал и искане за назначаване на съдебно счетоводна експертиза за установяване на твърденията, на които основава своите възражения. В тежест на ответника е и да установи обективирания в отговора на исковата молба твърдения, както и останалите правоизключващи и правопогасяващи спорното право факти, на които основава своите възражения

Служебната преценка на съда за норми от публичен интерес е изградена на твърдения, вече въведени от ищеца и ответника като предмет на делото, поради което и на страните не следва да се указва доказателствена тежест за други конкретни обстоятелства по служебен почин на съда. Няма наведени релевантни твърдения, за които не са посочени и представени доказателства.

Всяка от страните носи доказателствена тежест за установяване на действително извършени от нея плащания за разноси в производството, като доказателства за тях могат да се сочат и събират до приключване на съдебното дирене.

ДОПУСКА като доказателства по делото писмените документи, в заверени по реда на ЗАДв преписи към **искова молба и уточняващи молби, както и към отговора на исковата молба.**

ДОПУСКА на осн. чл. 195, ал. 1 от ГПК съдебно - счетоводна експертиза с вещо лице, което след като се запознае с материалите по делото и след като извърши проверка в счетоводната система на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД на място, указано от ищеца в гр. Варна и материалите по делото, да даде отговор на следните въпроси:

1. На коя дата, по коя сметка и в какъв размер е постъпила главницата по кредита, съобразно счетоводните записи на банката ? В каква валута е наредена заемната сума, в каква валута е усвоена, в каква валута е открита сметката, по която е усвоена заемната сума ? Въведени ли са ограниченията относно валутата, в която може да се извършва теглене, както и ограничения в разпорежданията на титуляра със средства по сметката ?

2. Съответстват ли периодично начисляваните като задължения на кредитополучателя суми на дължимите вноски за главница и лихви по първоначални или евентуално променени едностранно от банката погасителни планове (към договора за кредит и сключените допълнителни споразумения) и уговорените ежемесечни такси и премии по застраховки ?

3. Променян ли е едностранно (с увеличаване или намаляване) първоначално уговорения лихвен процент, както и след въведените с Допълнителни споразумения от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г. облекчено погасяване на дълга, ако такава промяна се установи, вещото лице да посочи кога е извършена промяната и как е формиран приложимия към договора лихвен процент: само с промяна на Базовия лихвен процент (като в този случай посочи дали промяната е съобразена с оповестена от банката промяна на този процент) или с промяна на надбавката или с промяна и на двата компонента ? Как всяка от промените е била оповестена на кредитополучателя и как се е отразила на дължимата лихва и съответно дължимата анюитетна вноска, както и какъв е размера на надвнесената сума съответно в швейцарски франк и евро по курс „продава“ към датата, на която банката е отнесла плащането, ако не беше увеличаван лихвения процент ? Съобразно отговора на поставените в т. 3 въпроси, да се изготви в табличен вид какъв е размера на платените от ищцата суми за периода 11.01.2016 г. – 11.01.2021 г., разпределени по вид (главница, лихви, такси, курсови разлики, застраховки) и дати, на които е извършено плащането с отразяването им в швейцарски франк и евро ? По отношение на извършените плащания за лихви изчисленията да бъдат направени и за периода 08.01.2016 г. – 08.01.2021 г. с отразяването им в швейцарски франк и евро.

4. В случай, че се установи промяна на БЛП, вещото лице да посочи кои от компонентите, включени в методиката за негово определяне са общоизвестни и промените в показателите им се оповестяват публично и има ли компонент, който да не е свързан с външни за банката фактори и може да се определя по целесъобразност ?

5. Какъв е общия размер на внесените за погасяване на задълженията по кредита суми ? Съответства ли осчетоводяването на погасените с плащанията задължения на уговорките за размера и падежа на вноските, уговорени по съответните актуални размери според евентуални промени в погасителните планове при съобразяване действието на сключените допълнителни споразумения и при отчитане на поредността по чл. 17 от първоначалния договор ?

6. Да се изчисли каква би била евровата равностойност на задълженията на кредитополучателя за погасяване на кредита, ако се отчете прилагане на обявления от банката лихвен процент за кредити в евро плюс посочената в договора надбавка от 1,65 пункта към 08.04.2008 г. за същия вид кредити при предоставен кредит в размер на 52 300 евро за срока, за който е отпуснат процесният кредит, съобразен с лихвения процент, определен към сключването на договора за целия период на погасяване. Да се посочи, съобразно дадения отговор евровата равностойност на остатъка от кредита по пера.

7. Какви операции и в каква валута са извършени във връзка с отпускането и усвояването на кредит HL34618? На какво основание и в каква хронологична поредност са извършени, като се проверят счетоводните записи на банката и документите приложени като доказателства по делото във връзка с това?

8. Каква е стойността на БЛП за евро и лева към датата на сключване на процесния договор и различава ли се тази стойност от БЛП за швейцарски франк към същата дата?

9. Може ли Банката да влияе върху валутния курс на швейцарския франк на пазара ? В състояние ли е Банката, или който и да е субект на пазара, да направи обективна и реалистична прогноза за бъдещи промени във валутния курс за срока на кредита?

10. Следвали ли са промените в курса за швейцарски франк на Банката тези на фиксинга на БНБ? Отклоненията от него били ли са в рамките на нормалното пазарно поведение на търговска банка ?

11. На какво се дължи промяната в курса на швейцарския франк на международните пазари спрямо еврото и лева след месец юни 2008 г. ?

12. Вещото лице да посочи за иския период разликата в лихва, разликата в главница и разликата във вноски, дължащи се на повишаването на лихвения процент, като съпостави дължимите суми по пера съгласно първоначалния погасителен план спрямо реално внесенияте. Разликата в главница на какво се дължи ?

13. Вещото лице да извади получените в горната задача разлики в лихва и съответно във вноски от изчисленията на валутните разлики, т.е. да изчисли какъв би бил размерът на валутните разлики за процесния период, ако кредитът беше погасяван при първоначалния погасителен план ?

14. Вярно ли е че част от вноските по кредита са били погасявани от трето лице ? Да се извадят в табличен вид. вещото лице да направи изчисленията по задачи 12 и 13, като извади вноските, извършени от трето лице.

15. Вещото лице да изчисли валутните разлики, по параметрите зададени от ищеца като извади вноските, платени от трето лице и вноските, заплатени директно в швейцарски франкове.

16. Вещото лице да опише след усвояването на сумата в швейцарски франкове, отпусната по кредит № HL34618, как е била използвана същата, като проследи движението по сметките в швейцарски франкове, евро и лева с титуляр Н.М. Христова - Бейкър и с титуляр ЕТ „ТСТ-Нина Христова“, ЕИК 103696902, и каквито записи по банковата система прецени, че е необходимо да проследи за целта. Вярно ли е, че по договор за кредит „Бизнес револвираща линия - плюс“ No 0685/15.06.2005г., сключен между ответника и ЕТ „ТСТ- Нина Христова“, ЕИК 103696902 е извършено погашение със средства, отпуснати по договор за кредит HL34618? На коя дата и в какъв размер?

ОПРЕДЕЛЯ начален депозит в размер на 1000 /хиляда/лв., вносим от ответника в седмичен срок от връчване на определението по сметка на ВОС с IBAN: BG 32 CECB 9790 33C8 7843 00 в ЦКБ клон Варна.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза Радослав Христов Станчев.

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението от предоставяне на достъп на вещото лице до счетоводството на банката, след поискване от назначеното вещо лице и краен срок по чл. 199 от ГПК и **ЗАДЪЛЖАВА** вещото лице, на основание чл. 199 от ГПК да представи заключението си в същия срок.

Задължава ответното дружество да окаже съдействие като предостави достъп при поискване, на вещото лице, назначено от съда по настоящото дело при извършване на оглед на налична счетоводна и търговска документация, вкл. банкови разплащания по предоставяне на заетите средства и насочването им към други банки и първични документи, като при неизпълнение ще бъде приложена санкция по чл. 161 от ГПК.

Да се издаде при поискване съдебно удостоверение на вещото лице от което да е видно, че приносителят му е назначен за вещо лице по настоящото дело и следва да му бъде оказано съдействие като му бъде предоставен достъп при поискване за извършване на оглед на налична счетоводна и търговска документация.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение на ответника за разглеждане на делото по реда за търговски спорове, направено с отговора на искова молба.

Указания към страните:

УКАЗВА на ищцата, в едноседмичен срок преди първото по делото открито съдебно заседание да наведе твърдения за дата, на която сумите 739,47 евро и 341,49 евро са заплатени, в случай, че се претендират като еднократно извършено плащане, а в случай, че се претендират за период, да посочи такъв.

УКАЗВА на страните, че тази страна, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощника на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

По възможностите да уреждане на спора:

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на осн. чл. 140, ал. 2 от ГПК и чл. 11 ал. 2 от Закона за медиацията

РАЗЯСНЯВА, че медиаторът може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в **ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ** към Окръжен съд - Варна, адрес гр. Варна ул. „Ангел Кънчев" № 12, ет. 4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 419, на тел.: 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

За предприемане действия по започване на процедура по медиация или в случай на

постигане на спогодба следва да уведомят съда преди насроченото открито съдебно заседание.

НАСРОЧВА съдебно заседание за **25.10.2021 г. от 14.30 часа** . Да се призоват страните, а вещото лице след представяне на доказателства за внесен депозит.

На осн. чл. 7 от ГПК допълнително указва на страните, че при отлагане на делото в открито заседание, съдът с протокола обявява датата на следващото заседание, за което РЕДОВНО ПРИЗОВАНИТЕ страни се смятат призовани, независимо дали са се явили.

Проекта за устен доклад, представляващ приложение към настоящото определение да се съобщи на страните.

Препис от определение да се изпрати на страните, чрез пълномощниците им, ведно със съобщение за насрочено открито заседание. Към съобщението за ищеца да се приложи отговора на исковата молба с вх.№ 17774/09.09.2021 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в частта, с която е оставено без уважение възражението за разглеждане на спора по глава 32 от ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____